

PŘEDMLUVA

Kniha Edgara Cayceho o reinkarnaci zkoumá řadu fascinujících aspektů teorie, podle níž každý z nás již na této Zemi kdysi žil. Seznámíte se s mnoha záhadnými výpověďmi lidí týkajícími se jejich předchozích životů – s neobyčejnými důkazy o jednotící síle, jež řídí celý vesmír. Tato nesmírně zajímavá kniha vám ukáže, jak můžete splnit poslání, kvůli němuž jste se na tuto Zem narodili a jak se můžete stát nesmrtelnými.

Neuvěřitelné schopnosti Edgara Cayceho jej proslavily v oblastech holistického léčení, interpretace snů a výživy – díky jim je považován za největšího jasnovidce tohoto století. Editorem této knihy je Hugh Lynn Cayce, syn pana Cayceho a ředitel Asociace pro výzkum a osvětu – organizace, jejímž cílem je praktické využití poznatků jeho otce.

Tato publikace obsahuje údaje z 2 500 výkladů Edgara Cayceho od roku 1925 do roku 1944. Pojednává spíše o psychologických problémech než o tělesných potížích. Jejimi tématy jsou například hluboko zakořeněné obavy a strach, mentální bloky, schopnosti k výkonu povolání, manželské problémy, výchova dětí – ty jsou posuzovány ve světle toho, co Edgar Cayce nazýval „karmickými vzory“, jež pramení z minulých životů strávených na této Zemi.

Karma podle něj představovala univerzální zákon příčiny a následku, jež duši poskytuje příležitost pro tělesný, duševní a duchovní růst. Každá duše po svém návratu na Zem disponuje duševními schopnostmi, jež získala během svých předchozích životů. Na druhé straně však musí čelit negativním vlivům jako je například hněv, nenávisť, strach či sobectví a chamtivost, jež zpomalují její vývoj.

Úkolem duše na Zemi je vyrovnat pozitivní a negativní karmické návyky potlačením sobeckých impulzů a rozvíjením svých kladných rysů – v tomto ohledu speciální místo zaujímá schopnost mít rád druhé a nezištně jim pomáhat.

Cílem této knihy je seznámit čtenáře ve snadno pochopitelném jazyce s některými neobyčejnými a vzrušujícími příběhy, jež byly převzaty z výkladů Edgara Cayceho a jež nám mohou pomoci nalézt praktickou filozofii každodenního života.

KAPITOLA PRVNÍ

ŽIL JSEM NĚKDY PŘEDTÍM?

Když se známý americký jasnovidce Edgar Cayce onoho horkého odpoledne 10. srpna 1923 probral z transu, byl šokován. Naslouchaje písarce, která četla jeho výklad zaznamenaný těsnopisem, se tento ortodoxní protestant, člověk, jenž každý rok po dobu svého života přečetl celou bibli, dozvěděl, že označil reinkarnaci za skutečnost. Z jeho výkladu vyplynulo, že není jakýmsi mýtem, nýbrž tvrdou realitou.

Jeho první reakcí byly obavy, že podvědomé schopnosti, jimiž se vyznačoval, se staly obětí zla a on sám jejich nechtěným nástrojem. Vždy tvrdil, že pokud by ho jeho jasnovidné schopnosti zradily, okamžitě by je přestal využívat.

Nyní naprosto zmaten naslouchal Arthurovi Lammersovi, jenž ho seznamoval s tím, co v transu řekl. Tyto výklady si vyžádal Lammers. Zaplatil veškeré Edgarovy výdaje ze Selmy, ze státu Alabama. Ačkoliv Edgar stanovoval diagnózy a léčil nemocné po dobu více než dvaceti let, nikdy nebyl požádán, aby odpovídal na otázky týkající se okultních věd. Naopak Lammers byl s touto problematikou velice dobře seznámen a svůj volný čas věnoval studiu parapsychických jevů a východních náboženství. Zatímco Edgar byl hluboce zklamán, Lammers byl nadšen.

Otázky, jimiž spícího jasnovidce bombardoval, byly jednoznačně zodpovězeny. Jeho pochyby byly beze zbytku rozptýleny. A Edgar dospěl k důležitému mezníku svého života. Měl chuť se otočit a odejít. Představa, že každý z nás na této Zemi již několikrát žil, se mu jevila v rozporu s Ježíšovým učením.

Tento koncept se mu zdál naprosto nelogický a odporný. Na rozdíl od Lammerse jeho duchovní vzdělání spočívalo v doslovném přijetí bible. Přijal ji slovo za slovem a tak ji

vyučoval i v nedělní škole. Lammers si proto nemohl zvolit méně vybaveného jasnovidce, aby se s ním vydal zkoumat ezoterické koncepty.

Co by se stalo, kdyby se Edgar omluvil a nejbližším vlakem odjel zpět do Alabamy? Patrně více než dokážeme odhadnout. V každém případě byste nedrželi tuto knihu. A rozhodně by v polovině padesátých let přílišnou odezvu nevzbudila kniha Hledání Bridey Murphyové a neposloužila by mnoha lidem na jejich cestě za poznáním. (V této knize je popsán příběh Američanky, jež byla schopna během hypnózy popsat svůj předešlý život. Řada údajů, které poskytla, byla poté zpětně verifikována. – pozn. překladatele.) Ačkoliv byl již patnáct let mrtev, pomohla tato kniha šířit Edgarovu filozofii. Jeho slova přinesla útěchu mnoha lidem, kteří nenašli na své otázky ve stojatých vodách agnosticizmu odpověď.

Díky tomu, že Edgar překonal obavy z onoho dne v Daytonu a dovolil Lammersovi klást otázky, spatřila světlo světa nová teorie reinkarnace. Tento koncept neodporoval Ježíšovu učení. Položil základy spirituální filozofii, jež byla schopna vydržet cynismus jednoho z nejturbulentnějších století.

Jedna ze zásad Edgara Cayceho byla nikdy se nesnažit kohokoli přesvědčit o svých pravdách. Úsudek vždy nechal na posluchači. Cílem této knihy je čtenáři nabídnout co možná nejsrozumitelnější obraz teorie znovuzrození. Více než dvacet pět stovek lidí přišlo za Caycem, aby se dozvěděli o svých minulých životech na této planetě. První logická otázka zní: „Pomohlo jim to nějak?“

Odpověď zní ano – v případech, kdy „výklady“ byly pečlivě prostudovány a jejich doporučení v praxi řádně aplikována.

Dalo se čekat, že nemalé procento lidí – i když byli připraveni přijmout pravdy obsažené ve výkladech – je odložilo na polici a pokračovalo ve svém obvyklém způsobu žití. Většina z nich však v menší či větší míře prospívala. Někteří dokonce svůj bezútěšný život změnili ve smysluplnou existenci. Edgar učil, že **všechny lidské bytosti mají jednu společnou věc: naplno žijí pouze tehdy, když jejich pozornost**

není soustředěna na vlastní blaho, nýbrž na blaho druhých!

Začněme detailním studiem dvou životních výkladů. 29. srpna 1927 Alice Greenwood požádala o životní výklad pro svého mladšího bratra Davida, jenž tři dny předtím oslavil své čtrnácté narozeniny. Ačkoliv Alice již svůj životní výklad od Edgara Cayceho obdržela, její bratr mu byl neznámý. Většinou výklady řídila Edgarova manželka Gertruda, avšak při této příležitosti ji nahradil Edgarův otec Leslie. Dále byla přítomna Gladys Davis, písarka, která výklady zapisovala těsnopisem, a Beth Graves, která byla u Cayceových na návštěvě. Jediné, co se o Davidovi Greenwoodovi vědělo bylo, že je dobrým studentem, koupil si šaty a učebnice za peníze, jež si vydělal roznášením novin a rád sbíral známky.

Zde je vhodné uvést, že Edgar výklady předkládal výhradně na žádost konkrétního člověka nebo jeho blízkého. V transu odpovídal pouze na otázky osoby, která výklady řídila. Pokud tyto podmínky nebyly dodrženy, Cayce vůbec nereagoval nebo řekl: „Skončili jsme.“ Když byl tento požadavek ignorován, ocitl se Edgar v přímém ohrožení života. Jednou zůstal v nehybném stavu po dobu tří dnů a dvakrát byl lékaři prohlášen za mrtvého.

Edgar jako obvykle ulehl na pohovku, ruce překřížil na hrudi a začal z hluboka dýchat. Poté se jeho oční víčka rychle pohnula – to byl signál pro vedoucí výkladu (osobu řídící výklad), aby je zavřel a příslušnými sugescemi navázal kontakt s Edgarovým podvědomím. V tomto případě byla přečtena Alicina žádost o pomoc jejímu bratrovi. Pokud tato procedura nebyla synchronizována s rychlým pohybem jeho víček, Edgar upadl do normálního spánku.

VEDOUcí: „Před sebou budete mít bytost Davida Roye Greenwooda, narozeného 26. srpna 1913 blízko Perry, osm mil severně od Greensboru ve státě Alabama. Poskytnete údaje týkající se jeho latentních schopností; rovněž se zmíníte o jeho předešlých reinkarnacích na Zemi. Udáte čas a místo a každý jeho život zhodnotíte z hlediska duchovního růstu.

Zmíníte se o tom, čeho tato bytost v tomto životě může dosáhnout a jak.“

Následovala pauza, během níž Edgarovo podvědomí navázalo kontakt s podvědomím Davida Greenwooda. (Kdyby se tento výklad týkal pouze jeho tělesného zdraví, pak by musela být udána přesná adresa chlapce v daném momentu.) Poté začal hovořit klidným a vyrovnaným hlasem.

Nejdříve se zmínil o tom, že většina chlapcových stávajících charakteristik sestávala spíše z latentních instinktů než z rozpoznatelných rysů. „Má silné tělo, avšak s tendencemi k zaživacím potížím. Tato bytost by se proto měla vyvarovat přejídání.“

V té době neexistovaly sebemenší náznaky nějakých potíží se zažíváním. Byl to typický příklad Edgarovy schopnosti předvídat budoucnost. Poté se pochvalně vyjádřil o chlapcově přátelské povaze, avšak doporučil, aby se snažil usměrňovat svoji poněkud výbušnou povahu, než se to stane jeho problémem. Upozornil na to, že bez řádné aplikace vůle, jež by jej vedla správným směrem, mohou chlapcovy impulzy ohrozit jeho vývoj.

Podle jeho podvědomé paměti, která si pamatovala jeho minulé životy, nejlepší šance pro úspěch spočívaly v navázání kontaktu s obchodníky „s látkami a oděvy. To jsou přirozené inklinace této bytosti.“

Potom Edgar pokračoval popisem dalšího chlapcova minulého života. Spadal do posledních let Ludvíka XIII. a raných let Ludvíka XIV. ve Francii. Edgar se rovněž zmínil o blížícím se povstání, jež se mohlo týkat veřejných protestů namířených proti královně matce a kardinálovi Mazarinovi. Trvalo od srpna 1648 do jejich porážky, již utrpěli v červenci 1652. Tehdejší Davidovo jméno bylo Neil a zastával významné místo u královského dvora jako šéf týmu odpovědného za králův šatník.

Neil sloužil svému královskému pánu věrně a Edgar dodal, že v tomto životě sklídí ovoce svého odpovědného přístupu k povinnostem, jakousi zlatou medaili, kterou jedno já předává svému dalšímu já.

Jaké další charakteristiky sdělil? „V současnosti existuje snaha rozhodovat o svém vlastním oblečení a schopnost popsat šaty mnoha lidí nalézajících se v jedné místnosti, pokud se ovšem patřičně soustředí.“

Edgar se dále zabýval životem, jenž předcházela francouzské reinkarnaci. Ten se odehrával na pobřeží Řecka – zde, ve městě Salonika, žil jako obchodník Colval. Přesné datum nebylo udáno, avšak doba byla označena za nejistou, z čehož se dá usoudit, že jedna vláda byla nahrazována jinou. To Colvalovi umožnilo získat jistou moc, které následně zneužil. Tak se připravil o některé výhody, jež si v tomto svém životě mohl připsat k dobru. Nicméně „do tohoto života si z této reinkarnace přinesl schopnost uplatnit své řídicí schopnosti.“

Jeho další život mohl kolidovat s Alexandrovou invazí a dobytím Persie. Nezávisle na tom, kdo tuto invazi provedl – rozdělila Persii na dva tábory lidí stojící proti sobě. Chlapcovo jméno tehdy bylo Abiel. Těto doby využil, aby se stal dvorním lékařem. Tamní intriky a korupce jej poznamenaly. Přestože znovu zneužil svého postavení, byl pochválen, že stál na svých stanoviscích, když byl vystaven perzekuci ze strany dobyvatelů.

Na jeho stávající život má vliv jeho snaha „studovat chemické sloučeniny... touha stát se lékařem.“ To plně souhlasilo. Avšak místo toho, aby výklad tuto jeho tendenci podpořil, bylo mu doporučeno využít zkušeností, které si přinesl z pozdější reinkarnace jako řecký obchodník. Jinými slovy, chlapec byl varován před tím, aby o sobě snil jako o velkém lékaři, neboť toto povolání by v něm opět oživilo jeho sklony k intrikám.

Odtud Edgar pokračoval do předhistorické doby, kdy byl Egypt napaden cizím národem. Nyní bylo možné identifikovat opakující se faktory v různých životech tohoto jedinca. Jak ve Francii, tak v Persii se těšil výsadám královského dvora. Jeho znalost poměrů v Persii mu zcela evidentně pomohla na francouzském královském dvoře. Skutečnost,